לל ٥ ו כב

٥	٧	٩٢٠
١	١٢	٧٩٤
٦	١٩	٨٨٥

٦	[illegible]	٨٨٥
١	١٢	٧٩٤
	١	١٦٧٨
	١٩	١٨٨٠
		٠٥٩٨

יום ואו ז [illegible] [illegible] ר

לל א ח [illegible] תמוז אב

יום ב ٩ ٢٢٩ [illegible] גד ١٩٢٠

לל ג ١٠ ٤٢ [illegible] ٠٥٤٠

יום ד ١٠ ٨٢٧ [illegible] ١٩٠

לל ١ ١١ ٥٤٠ אדר [illegible] ٢١٦ ٥٢ ٦٦٦

יום ר ١٢ ١٦٠ ~~[illegible]~~ אדר גב

לל ב [illegible] ٢٥٩ ה

יום ב [illegible] ١

ק

בעניין שמעון

83 -31217

(= 1893-4)

ספר

סדר היום

איש הירא ועובד האל באמונה עיניו תחזינה. זאת המחברת. לעיני בני ישראל מוסרת חמדה טובה. יקרה וחביבה. אשרי אנוש יחזיק בה. בתפלה טובה. ויפה אותה לחוק. דבר יום ביומו. ויהי אלהיו עמו. וירבה לו שלומו. ברכה ועושר. בזה ובבא אכי״ר:

פה בגדאד יע״א

שנת תרנ״ד לפ״ק

בדפוס השנה

שלמה בכור חוצין

במחלקת אל הוראת נ׳ סבעין

אנטבע מוג̇ב רכצתנאמא נו'
מאיתין וסבאתעשר מן נצ̇ארת
אל' מעארף אל ג̇לילה

בס״ד

בכל יום יאמר סדר זה מלוקט מסידור רבינו הרש״ש ז״ל וכלול בו מתפלת הגאון חיד״א ז״ל ודברי הכוונה של הר״א כנ״ז במ״ל בס״ד בהכ״ו **לשם** יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

ו״ה

יאהדונהי

בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו

יאההויהה איההיוהה

ליחדא שם י״ה בו״ה ביחודא שלים **יהוה** בשם כל ישראל ובשם כל נפש רוח ונשמה חיה יחידה המתייחסים אל שורשי נפשינו רוחינו ונשמתינו חיתינו יחידתנו ומלבושיהם והקרובים אליהם והנלוים להם שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי״ע . הרי אני מוכן ומזומן בכל איברים של עור ובשר גידים ועצמות ומוח שבבחינות פנימיים וחיצוניים

ובראיה ושמיעה וריח וקול ודבור ובכל החושים
דגופי לקבל עלי אלהותו יתברך כמו שקבלנו
במעמד הר סיני אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים . ומצות את ה'
אלהיך תירא ומצות ליחד את השי״ת כמו שנאמר
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד . ומצות ואהבת
את ה' אלהיך . והריני אוהב השי״ת בכל לבי
ובכל נפשי ובכל מאודי . והריני ירא ממנו בגין
דאיהו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין
וכולא קמיה כלא . והריני ממליכו על כל אבר
ואבר וגיד ממאתים ושמונה וארבעים
איברים ושלש מאות וחמשה וששים גידים של
גופי נפשי רוחי ונשמתי מלכות גמורה ושלימה .
והריני מקבל עלי כל מאתים ושמונה וארבעים
מצות עשה ושלש מאות וחמשה וששים מצות
לא תעשה הכתובים בתורה וענפיהם וגם כל
מצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי
סופרים וענפיהם . והריני מאמין בשם אלהי
ישראל אשר ברא שמים וארץ וכל צבאם הוא
אחד ושמו אחד והוא היה והוא הוה והוא

׳היה . הוא היה קודם דכלא עלמא והוא הוה
אחר דכלא עלמא והוא יה״ה לעת״ד לבא .
הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת . והוא מלוי ומשגיח
בעליונים ובתחתונים . והוא קדמון לכל
הקדמונים ואין עבודה לזולתו . והוא עלת
כל העלות וסיבת כל הסיבות . והוא נשמה
לכל הנשמות ומחי׳ לכל העולמות . והוא עילאה
על כל עלאין סתימא דכל סתימין ואין מחשבה
תופסת בו כלל . ואין לו גוף ולא דמות הגוף
ואין לו שום צורה ותמונה ודמיון כלל ועיקר
ועליו נאמר ואל מי תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו אני ה׳ לא שניתי לא שנו ביה חובין
לאפרשא אהוויי ״ עה׳ ו׳ מה׳ דלית ביה פירודא
ועליה אתמר לא יגורך רע . איהו שליט על
כולא ולית מאן דשליט עליה . איהו תפיס
בכלא ולית מאן דתפיס ביה . ואיהו לא אתקרי
יהוה ובכל שמהן קדישין אלא באתפשטות
נהורים עלייהו וכד אסתליק מנייהו לית
ליה שם כלל מנהון . עמוק עמוק מי ימצאנו

לית נהורא יכיל לאסתכלא ביה דלא אתחשכת ואיהו עילת כל העלות עבד עשר ספירות וקרא לון כתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות . ואיהו חכם מעצמו ומבין מעצמו כי חכמה איהי לא אתקריאת חכמה אלא בגין דאיהו אמלי לה מנביעו דיליה ובינה לא אתקריאת בינה מגרמה אלא בגין דאיהו אמלי לה מניה . ולו הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים דאיהו צדיק ולו הממלכה דאיהי מלכות . כולא ברשותיה ואיהו דקשיר לון ומיחד לון ואיהו דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג ליה לא לעילא ולא לתתא ולאו מכל סטרא . איהו סובב כל עלמין ולית סובב לכל סטרא עילא ותתא ולארבע סטרין בר מניה ולית מאן דנפיק מרשותיה לבר איהו ממלא כל עלמין ולית אחרא ממלא לון איהו מחיה לון ולית עליה אלהא אחרא למיהב ליה חיין הה"ד ואתה מחיה את כולם בגיניה אמר דניאל וכל דארי ארעא כלא חשיבין וכמצביה עביד בחיל שמיא . איהו מקשר ומיחד זינא

לזיכים עילא ותתא :

ועוד הרי אנכי מאמין באמונה שלימה שהוא עילת כל העלות המתלבש בי"ס דאצילות ע"י שמו הגדול המתגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מעלים כוונת התפלה והברכות וההודאות והתחינות והבקשות ולימוד התורה שבכתב ושבעל פה וסודותיה וקיום המצות וכל הדברים הטובים ומעשים טובים וכל מחשבה ורעותא דליבא שבקדושה להוריד השפע וברכה רבה מהארתו מע"ק לאו"א ומאו"א לז"א ומקבל המוחין קדישין וליחד קוב"ה וה' יחוד גמור **יאהדונהי** הוא היה והוא הוה והוא יהיה . הוא היה המליך וגניז בכתר . והוא הוה המתלבש בי"ס דאצילות והוא יהיה המתגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מוסרים נפש רוח נשמה חיה יחידה שלנו על קדושת שמו יתברך ומקבלים עלינו עול מלכותו כמ"ש שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים . ה' מלך ה' מלך

ה' ימלוך לעולם ועד . והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד . ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד אמן :

והריני מאמין באמונה שלימה שכל נבואת משה רבינו עליו השלום אמת

והרי אני מאמין באמונה שלימה שהתורה כתובה מאת ה' מן השמים ולא נשתנית ולא תשתנה בשום זמן ועידן ח"ו . והריני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה מעניש לרשעים ומשלם שכר טוב לצדיקים . והריני מאמין באמונה שלימה שעתיד לבא מלך המשיח וכמ"ש על ידי ישעיה הנביא ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' . והריני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה מחיה מתים . סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר והוא ברחמיו הרבים יחייה המתים לעתיד :

והריני זוכר אשר עבדים היינו לפרעה

במצרים ויוציאנו ה' אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ואלו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים עדיין אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים לפרעה במצרים לפיכך אנחנו חייבין להודות לך ה' אלהינו ולשבחך ולפארך ולרוממך וליתן שיר ושבח והודאה לשמך הגדול כי לך נאה ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות :

והריני זוכר את יום השבת ככתוב בתורה :

כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃

והריני זוכר חסדי ה' אשר המטיר לאבותינו במדבר לחם
מן השמים ויקראו שמו בני ישראל מן כדכתיב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ שָׁמַעְתִּי אֶת־
תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר
אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם
תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר
תִּשְׂבְּעוּ־לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְהִי
בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס
אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה
שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃
וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל
פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק

כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּרְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה
הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ
אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת
מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ
כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּמֹדּוּ
בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה

וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ
לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃
וּכְתִיב וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ
וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־
יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ
לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־
הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם
כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהֹוָה
יִחְיֶה הָאָדָם

והריני זוכר מעשה עמלק כדכתיב

וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־
יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ וַיַּחֲלֹשׁ
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ

לְפִי־חָרֶב׃ וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה ׀ נִסִּי׃
וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ
מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק
מִדֹּר דֹּר׃ זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־
עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר
קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־
הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀
לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ

נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃

והריני זוכר מעמד הר סיני דכתיב

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־
הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם
וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלוֹתָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת
יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת
הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלוֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל
שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־

הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת
הָאֱ'הִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר: וְהַר סִינַי
עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד
עָלָיו יְהֹוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ
כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־
הָהָר מְאֹד: וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל:

והריני זוכר אשר הקציפו אבותינו להקב"ה במדבר ובפרט
מה שהקציפו בעגל ככתוב:

זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר־
הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהֹוָה

אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר־יָצָאתָ ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה
מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃
וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה
וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה
וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים
הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃

והריני זוכר מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם
בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה׳:

כַּכָּתוּב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶ־
בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה

אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־
עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה
אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב
מִמֻּלִי׃ וְעַתָּה לְכָה־נָּא אָרָה־
לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם
הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־
בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי
יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ
מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃
וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן
וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־
בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי

בָּלָק:

וּכְתִיב וַיָּשֶׂם יְהֹוָה דָּבָר בְּפִי
בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־
בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר: וַיָּשָׁב אֵלָיו
וְהִנֵּה נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ הוּא
וְכָל־שָׂרֵי מוֹאָב: וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
וַיֹּאמַר מִן־אֲרָם יַנְחֵנִי בָלָק
מֶלֶךְ־מוֹאָב מֵהַרְרֵי־קֶדֶם
לְכָה אָרָה־לִּי יַעֲקֹב וּלְכָה
זֹעֲמָה יִשְׂרָאֵל: מָה אֶקֹּב לֹא
קַבֹּה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא
זָעַם יְהֹוָה:

וגם אחר מעשה הקס״ח בשטים גבר עלינו חסד ה׳ ולא מנע טובתו ושרהו מאבותינו שהביאם לגלגל וכנס לבני״כ ע״ה אהרן:

והריני זוכר מה שעשה הקב"ה למרים הנביאה :

כַּכָּתוּב וַתְּדַבֵּר מִרְיָם
וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדוֹת
הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח
כִּי־אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח׃
וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה
דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַּם־בָּנוּ
דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃
וּכְתִיב וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם
וַיֵּלַךְ׃ וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל
וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג
וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל־מִרְיָם וְהִנֵּה
מְצֹרָעַת׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־
מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל־נָא תָשֵׁת

עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ
וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃ אַל־נָא תְהִי
כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם
אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃

והריני זוכר את ירושלים אשר חרבה
בעונותינו והריני מצפה לבנייתה
שיבנה אותה הקב"ה במהרה בימינו אמן׃
ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת
וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ובנה אותה
בנין עולם במהרה בימינו וקיים בנו מקרא שכתוב

וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה
חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב

וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ:
וּכְתִיב הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי
שְׁבִי יְרוּשָׁלִַם הִתְפַּתְּחִי
מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־
צִיּוֹן: וּכְתִיב בְּכָל צָרָתָם
לֹא צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם
בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא
גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל
יְמֵי עוֹלָם:

והריני זוכר ומאמין באמונה שלימה כי ה' אלהינו הוא הנותן לנו כח לעשות חיל והוא הזן אותנו ואת כל העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים רבים נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו והתקין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו כאמור

עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון . לך
ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא
לכל לראש והעושר והכבוד מלפניך ואתה
מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק
לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם על
כל ברכה ותהלה אתה הוא ה' לבדך אתה
עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה
מחיה את כולם וצבא השמים לך משתחוים :
ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה
כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי
רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות
כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו
מספיקין להודות לך ה' אלהינו ולברך את שמך
מלכנו על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב רובי
רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית
עמנו ועם אבותינו מלפנים ממצרים גאלתנו

ה' אלהינו מבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

והריני מוכן ומזומן בעזרת האל יתברך לקיים מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם על כל איש ואשה קטון או גדול יחיד או רבים מעמך ישראל אשר הם שרויים בצער אנא ה' הצילם מצרתם ותבררם מברכותיך והחזירם בתשובה שלימה ותגאלינו גאולה שלימה למען שמך:

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אוהביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבבות מסרו עצמם להריגה ולשריפה על קדושת שמך

וכמה עניים ואביונים יש בהם בישראל
ועוסקים בתורה בכל יום תמיד וכמה פעמים
וכמה קומים יש בהם בישראל שאין להם מזונות
ואפ"ה כותבים שכר למלמדים שלומדים עם
בניהם תורה . וכמה יתומים ואלמנות יש
שעוסקים בתורה ובמצות בכל יום תמיד . וכמה
בעלי בתים יש בהם בישראל שאין להם פרנסה
ועוסקים בתורה בכל יום תמיד . וכמה עניים
יש בישראל שכותתים עצים ואבנים ודומה
הצער הזה להם כאלו מושכים עורם ובשרם
ואעפ"כ עוסקים בתורה תמיד . וכמה נערים
וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה .
וכמה זקנים וזקנות יש בהם בישראל שמשכימים
ומעריבים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות
ומתודין ומתאוין ומצפים לישועת ה' בכל יום
תמיד . וכמה אנשים יש בישראל שעושים
מצות ומעשים טובים בסתר . וכמה אנשים
ונשים יש בישראל אשר הולכין אחר חכם
שמתמיד בהלכות דברי תורה ודברי סופרים
אע"פ שיש מקילין : וכמה עניים יש בישראל

שעושין כקבלת המחמיר בהלכות ולע"פ שיש להם להם הפסד ממון בדבר ובפרט בהלכות חג הסכות כמה וכמו שומרות עושים ונותנים ומפזרים ממון על זה · וכמה עניים יש בישראל שהם מכבדים השבתות וימים טובים ולע"פ שהם בדוחק ובצער · וכמה בעלי צדקות וגומלי חסדים יש בישראל · וכמה אוהבי שלום ורודפים אחר השלום יש בישראל · וכמה עניים ושפלים יש בישראל וכמה מפארים ומשבחים השי"ת בכל יום :

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם ותתמלא רחמים עלינו ועל כל אחינו בית ישראל הנפולים בארבע כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו . ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב וממליר ומשבי ומבזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל . אל נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מחולי עמך ישראל מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו והבריאים מעמך ישראל

תתמיד בריאותן בלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל
לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומשטין ומקטרג
ומכל רעה ומדקדוקי עניות ומכל מיני פורעניות
המתרגשות לבא בעולם ותפקוד בזרע של
קיימא זרע קודש לכל חשוכי בנים והיושבות
על המשבר תוציא אותן מאפילה לאורה ויצא
הוולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ונזק
לא ליולדות ולא לילדיהן ואל ישלוט אסכרא
ושידין ורוחין ולילין ושום נזק לכל עמך ישראל
ותגדלם לתורתיך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים פלט והצילם
ממים רבים מיד בני נכר הצילם מטיט
ואל יטבעו יכללו מטובעים וממעמקי מים ובני
ישראל ההולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב
ואורב בדרך וכל האסורים בכלא מעמך ישראל
הסר הסג מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשיב
ליראתיך כל האנוסים ביד גוים ותאר פניך
על מקדשך השמם למען אדני:

והריני מוכן ומזומן לקיים מצות האל

יתברך מ״ע של התשובה כמ״ש ושבת
עד ה׳ אלהיך ושמעת בקולו. והריני מתחרט
על כל מה שחטאתי עותי ופשעתי בין בגלגול
זה בין בגלגולים אחרים חרטה גמורה ומקבל
עלי שלא לחזור לחטוא עוד. והריני מוכן
ומזומן לקיים מ״ע מפני שיבה ולהדר
פני ת״ח אם תזדמן מצוה זו לפני וכמ״ש מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן. והריני מוכן
ומזומן להפריש פרוטות לצדקה בלי נדר.
והריני מוכן לקיים מצות עשה להתעטף גופי
בציצית והריני מוכן לקיים מצות עשה להניח
תפילין בידי ובראשי כמ״ש וקשרתם אותם
לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם,
ובהם ארבע פרשיות כקבלת רבינו שלמה ע״ה
והם קדש לי כל בכור, והיה כי יביאך, שמע,
והיה אם שמוע, והם בבית אחד וכקבלת
רבינו תם ע״ה הם קדש לי כל בכור, והיה
כי יביאך, והיה אם שמוע, שמע, והם
ג״כ בבית אחד, והיני מוכן לקיים מצות לומר
ק״ש דקרבנות ומצות קריאת פרשת התמיד

והקטורת לקיים מ״ש ונשלמה פרים שפתינו ׃
והריני מוכן לקיים מצות לומר פסוקים דזמרה
ואני מכוין לערוך שלחן לפני ה׳ אחד מתיקוני
השכינה ולילך ממנו ולעשות עצמי עבד
לשכינה גו אינון עבדי ה׳ והריני מוכן לקיים
מצות ברכות פסוקים דזמרה ומצות לומר אשרי
והללויה ושירת הים ושבחי ישתבח בלי הפסק
ומצות ברכות דיוצר וק״ש לתקן כסא להשי״ת
אחד מתקוני השכינה ׃

והריני מוכן לקיים מצות ק״ש דיוצר
דשחרית ליחד ה׳ יחוד גמור ולקבל
עלי למסור עצמי על קדושתו ולומר פרשה
ראשונה דק״ש שהם מ״ב תיבות ופרשה שניה
שהיא ע״ב תיבות ועוד חמשים תיבות ופרשת
ויאמר ע״ב ועל ידי זה יאירו ויושלמו מאתים
ושמונה וארבעים אברי נפשינו רוחינו
ונשמתינו חיתינו ויחידתינו ומצוה ולחיות אותו
ומצות סמיכות גאולה לתפלה , והריני מוכן
לקיים מצות תפלת שחרית שתיקן אברהם
אבינו ע״ה איש חסד , ואני מכוין לתקן

המנורה אחד מתיקוני השכינה , ומצות לעשות
קדושה אם אוכל לקדש שמו יהי' עם הצבור
לקיים מצות ונקדשתי בתוך בני ישראל :

והריני מוכן לקיים מצות עשה של וידוי
כמ"ש איש או אשה אשר יעשו מכל
חטאת האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש
ההיא והתודו את חטאתם אשר עשו והריני
מתודה על שנים ועשרים אותיות התורה
וחמשה אותיות מנצפ"ך לתקן מה שפגמתי בהם
כמה פעמים בגלגול זה ובגלגולים שעברו מיום
שנברא העולם ועד היום הזה אני ואנשי
ביתי וכל הבאים משרשי כר"ן ומלובשים
והקרובים לשם שמכללות אבי"ע ומכל פרטי
אבי"ע דשכיניות וחיצוניות ופנימי ומקיף
דיושר ועיגולים :

והרי אני מכוין בכל המצות האלה ובכל
המצות שמזדמנים לידי בעזרת השי"ת
מאתים ושמונה וארבעים מצות עשה הכתובים
בתורה הקדושה הם וענפיהם . וגם מצות דרבנן
מד"ק ומד"ס ובכל תלמוד תורה בתלמוד בעה"ר

הש"י ובכל מחשבה ודיבור ומעשה שבקדושה
הכל הוא לעשות נחת רוח ליוצרינו להעלות
אילן העליון ולהקים את סוכת דוד להחזיר
העטרה ליושנה לברר ולתקן ולהעלות כל
הנפשות רוחות ונשמות חיות יסודות וניצוצי
הקדושה שנפלו בקליפה על ידי אדה"ר ועל
ידינו בגלגולים אלו ובגלגולים אחרים ושארית
הרפ"ח ניצוצין ולהשלים שלימות תיקוני איברי
נפשינו רוחינו ונשמתינו חייתינו ויחידתינו
שמכללות אצילות בריאה יצירה עשייה ומכל
פרטי אבי"ע המתיחסים אל תיקון מצות הללו
וגם להשלים שלימות תיקון איברי נפשות רוחות
ונשמות דכל כללות ישראל החיים והמתים
החסרים משלימות תיקון כל מצות הכתובים
בתורה ונביאים ומצות ד"ק וד"ס :

והריני מכוין בכל המצות ולימוד התורה
והברכות והתפלה וכל דבר
שבקדושה לדעת מרע"ה ורב המנונא סבא
ע"ה ורשב"י ור"א בנו ע"ה ורבי יהודה הנשיא
ע"ה ורבי יצחק לוריא אשכנזי ופינו כפיהם

וכוונתינו כוונתם :

ויהי רצון מלפניך ה' או"א שיהא עתה עת
רצון לפניך להיות עולות נעלות הללו
לתקן את כל פגמינו ופגמי אדה"ר שפגמנו
בכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרטי
אבי"ע ולצרף ולברר הסיגים מלבושי נפש רוח
נשמה חיה יחידה דכללות ופרטות אצילות
בריאה יצירה עשיה ולברר חלקי הנפש שנפגמו
ונפלו בנוגה דאצילות בריאה יצירה עשיה ונוגה
כאור החמה אל מקום הקודש :

אנא ה' הפרד נא מעלינו צד הרע שביצה"ר
ותזכינו ותלבישנו בכח היצה"ט ועל
ידי מעשה המצות הללו יתוקנו כל בחינת
מלכות וכל לבושי **ה**אחרונה דשם **יהוה**
ב"ה נפש של כללות אצילות בריאה
יצירה עשיה ושל כל פרטי אצילות בריאה
יצירה עשיה :

ויהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן לנו כח
ויכולת ועזר וסיוע וסבבה שלא לעבור
על שום מצות לא תעשה משלש מאות וחמשה

ותשים מצות לא תעשה וענפיהם ומד"ק ומד"ה ותזכינו לקיים כל מצות עשה המזדמנים לנו ממאתים ושמונה וארבעים מ"ע וענפיהם ומצות ד"ק וד"ה לתקן את שרשם במקום עליון ויתייחדו ד' אותיות יהוה ב"ה ביחודא שלים יאהדונהי ויהיו כאחד שלם אשר בהם יושפע שפע א"ס ב"ה ומהם ימשך שפע וברכה רבה בכל העולמות לזכך נפשינו רוחינו ונשמתינו וחייתינו ויחידתינו שיהיו ראוים לעורר מ"ן ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע בכל המצות הללו ובכל מצות דאורייתא ודרבנן אנא ה' כל מצות שלא באה עד עתה לידינו תצרף בחסדיך הרבים את מחשבתינו הטובה כאלו באו לידינו וקיימנום ויעלו לרצון לריח ניחוח לפניך. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

א"ה הנה מי שאיחר לקום ואין לו זמן ללמוד כל הנוסח הנז"ל אז ידלג העשרה זכירות מן והריני זוכר אשר עבדים היינו וכו'

אשר בדם הי' עד ושאר פניך על מקדשך השמם למען אדני אשר בי י"ד ויאמר אז והריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של התשובה וכו' עד גמירה:

ואמנם אחר קיום התפלה לא יתעצל מלומר עשרה זכירות שהי' מדלג אותם כי הם ענין בפני עצמו ויכול לאמרם כל עת שירצה והמה צורך גדול ובפרט דברי הסנגוריא שכלולים עמהם הנה שהם תועלת גדולה כנודע ואשרי המכוין בכל ענייניו לשם שמים:

א"ה ראיתי להביא פה נוסח המודעה הנז, בספר כסא אליהו ז"ל שתיקן לאומרה בכל יום לזכות את הרבים ובודאי שהי' תועלת גדולה יען שאם עלינו דמהני גילוי דעת ומודעה בממון הדיוט למה לא יועיל בקדשי שמים ואדרבה כל שכן הוא שיועיל דיפה כח הקדש מכח הדיוט וידוע הוא שיר הקדש על העליונים וזה נוסחה:

הריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקב"ה שאם יעלה בלבי ומוחי בעת שאתפלל או בעת שאלמוד תורה או בעת שאני עושה מצוה מן

סדר היום

המלוה איזה מחשבה זרה והרהור רע או איזה יוהרא ופניה שאינה טובה הנה אותם המחשבות זרות והרהורים רעים וכל מין יוהרא ופניה שאינה טובה יהיו בטלים ומבוטלים בטול גמור מכל לב ונפש והנה אנכי מודה הודאה גמורה ושלימה שרירא וקיימא לעד ולכלא כלאים בלב שלם ובנפש חפיצה שכל עבודתי להבורא יתברך הן בתלמוד תורה הן בעשיית המצות מדאורייתא ומדרבנן ובכל דבר שבקדושה הכל הוא ליחד קב"ה **וה יאהדונהי** בדחילו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים **יהוה** בשם כל ישראל כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תורתיך באהבה והאר עינינו בתורתיך ודבק לבינו במצותיך ויחד לבבינו לאהבה ליראה את שמך ורחמיך ה' אלהינו אל יעזבונו נצח סלה ועד אכי"ר :

טוב לומר יחוד זה תמיד ותחלה יאמר לשון
ר"מ בפרשת פינחס דף רכ"ה ע"א וז"ל
עלת העלות על כולא דאתקרי יהו"ה אתמר
ביה ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש ואל מי
תדמיון אל ומה דמות תערכו לו אני הי לא
שניתי . לא מטו ביה חושין לאפרשא אתווי י
ה ו ה דלית ביה פרודא ועליה אתמר
לא יגורך רע איהו שליט על כולא ולית מאן
דשליט ביה . איהו שפיר בכולא ולית מאן דתפיס
ביה ואיהו לא אתקרי יהו"ה ובכל שמהן אלא
באתפשטות נהוריה עלייהו וכד אסתליק מנייהו
לית ליה מגרמיה שם כלל מנהון עמוק עמוק
מי ימצאנו לית נהורא יכיל לאסתכלא ביה ולא
אתחשכא אפילו כתר עליון דאיהו נהוריה תקיף
על כל דרגין ועל חילי שמיא עילאין ותתאין
אתמר עליה ישת חושך סתרו ועל חכמה ובינה
ענן וערפל סביביו כ"ש שאר ספירן כ"ש חיון
כ"ש יסודין דאינון מתים . איהו סובב על כל
עלמין ולית סובב לון לכל סטרא עילא ותתא
ולארבע סטרין בר מניה . ולית מאן דנפיק

מרשותיה לבר . איהו ממלא כל עלמין ולית אוחרא ממלא לון . איהו מסיא לון ולית עליה אלהא אחרא לאיהב ליה חיין הה"ד ואתה מחיה את כולם ובגיניה אמר דניאל וכל דאיירי ארעא כלא חשיבין וכמצבייה עביד בחיל שמיא איהו מקשר ומייחד זינא לזיניה עילא ותתא ולית קורבא להו בד' יסודין אלא קוב"ה כד איהו בינייהו :

ואחר כך תכף יאמר יחוד זה

יחיד הוא	ביָהָוָהָ	יחיד הוא	ביֹהֹוֹה
יחיד הוא	ביַהַוַהַ	יחיד הוא	ביִהִוִהִ
יחיד הוא	ביֵהֵוֵהֵ	יחיד הוא	ביֻהֻוֻהֻ
יחיד הוא	ביֶהֶוֶהֶ	יחיד הוא	ביוהוודהו
יחיד הוא	ביְהְוְהְ	יחיד הוא	ביְהָוְהָ

יחיד הוא בכתר דאצילות . יחיד הוא בחכמה דאצילות . יחיד הוא בבינה דאצילות . יחיד הוא בחסד דאצילות . יחיד הוא בגבורה דאצילות יחיד הוא בתפארת דאצילות . יחיד הוא בנצח דאצילות . יחיד הוא בהוד דאצילות . יחיד הוא

ביסוד דאצילות . יחיד הוא במלכות דאצילות יחיד הוא בכתר דבריאה . יחיד הוא בחכמה דבריאה . יחיד הוא בבינה דבריאה . יחיד הוא בחסד דבריאה . יחיד הוא בגבורה דבריאה . יחיד הוא בתפארת דבריאה . יחיד הוא בנצח דבריאה . יחיד הוא בהוד דבריאה . יחיד הוא ביסוד דבריאה . יחיד הוא במלכות דבריאה . יחיד הוא בכתר דיצירה . יחיד הוא בחכמה דיצירה . יחיד הוא בבינה דיצירה . יחיד הוא בחסד דיצירה . יחיד הוא בגבורה דיצירה . יחיד הוא בתפארת דיצירה . יחיד הוא בנצח דיצירה יחיד הוא בהוד דיצירה . יחיד הוא ביסוד דיצירה . יחיד הוא במלכות דיצירה . יחיד הוא בכתר דעשיה . יחיד בחכמה דעשיה . יחיד הוא בגבורה דעשיה . יחיד הוא בתפארת דעשיה . יחיד הוא בנצח דעשיה . יחיד הוא בהוד דעשיה . יחיד הוא ביסוד דעשיה . יחיד הוא במלכות דעשיה :

יחיד הוא בטעמים . יחיד הוא בנקודות . יחיד הוא בתגין . יחיד הוא באותיות . יחיד הוא

בכל העולמות העליונים הנאצלים הנבראים היצורים הנעשים בהיכלות ופנימיות ובאור פנימי ובאור מקיף ובנפשות ורוחות ונשמות ויחוד ויחידות דכללות ופרטות ובכל שמהן קדישין ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. בשכמל"ו:

א"ה גם עוד ראיתי להביא פה יחוד אחד המועיל לתיקון הקרי ככתוב בשם רבינו האר"י זיע"א וכבר נדפס

ותחלה יאמר

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד:

והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: ואח"ך יאמר יחוד זה

יחיד הוא במלכותיה. יחיד הוא בגאותיה.

יחיד הוא בסתימותה דשיא עילאה:

יחיד הוא בשבעה רקיעין וכל רקיע ישבח יתיה במכוונא באימה ברתת:

יחיד הוא בשנתא דכתיר זיוא דה"א עילאה
בה"א תתאה :
יחיד הוא בשייפין דמרכבה דנהיר זיווהון
לאיילתא דמתחברא עם בעלה :
יחיד הוא בדרגא עשירית דמרכבה .
יחיד הוא בגאות אבא ואמא בשעתא דיתחבקון
דין עם דין :
יחיד הוא בדל"ת וא"ו יו"ד לתתא יו"ד לעילא
בין תרין כרוביא :
יחיד הוא בנהרא דנפיק מעדן ואמשיך לדל"ת
יו"ד בשכינתא תתאה ויו"ד עילאה :
יחיד הוא בכנפין דמלכא קדישא דאינון כעיין
לתרין פרגודין דאינון לעילא :
יחיד הוא באחדותה דה"א רמיזא בעולמתא
שפירתא דגלייא ולא גלייא :
יחיד הוא בל"ב רקיעין דאינון מחפיין מכלהון :
יחיד הוא בתלת מרכבות דילה דנהורא עמיה
שריא :
יחיד הוא בכ"ד דיוקין דדליג ואדליק בה"א
עילאה :

סדר היום

יחיד הוא בתרין ומאתן צירופין דה״א דאינון
שבילין דל״ת ול״ו דלא ידיען :
יחיד הוא בשעתא דנפיק מלא מבין חיוותא
דאינון כמיזאן ולא כמיזאן אינון בסופיה
דיו״ד עילאה גליין ולא גליין נקטין ולא נטלין
מתכסין בכסופייא דילהון אלפין ורבבן רתיכין
קדישין הקעין ולא מינכים כמה דאתמר
לבבתיני אחותי כלה דאינון כולהון מתכסיין
בגילא דדל״ת ול״ו ולא גליין ולא כמיזאן ביו״ד
ה״א חקק שמים בכורסייא יקירא דה״א עילאה
נפיק משיכא דא שמא דמלכא משיחא ושם
עלאן דאינון יתירין על אלף דסורבן ביהא רזין
עילאין :
וזמנא דיכלא הקב״ה לאומין דעלמא יתקיים
כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה
לקרא כולם בשם ה׳ ולעבדו שכם אחד שפה
בחושבן שכינה להשתעבדא שבעין אומין תחות
דא דמלכנו משיחנו ירום הודו וכי מלכותו
בכל משלה קום דוד משנתך בזאת דילך בזאת
אני בוטח בוטה קום רעייא מהימנא לאנהגא

זאת דילך זאת התורה קומו כניאי קשוט בזאת דילכון כי אם בזאת קומו אהרן קדישין בזאת דילכון ואף גם זאת קים שלמה מלכא בזאת שלמא דילך קומו כולכון ואזלו לסיוע ונזל דא קרנא דמלכנו משיחנו ירום הודו קומו ופתחו היכלא דכל מלאכי דקרנא תמן ואזלו קודמהון בגין יקרא דמלכנו משיחנו ירום הודו ובגין רחימותא דכל בני גלותא ויתקיים ישראל נושע בה׳ תשועת עולמים והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין אמן ע״כ:

א״ה זכור ואל תשכח להיות זהיר לומר בכל יום פסוק אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה שבעה עשר פעמים זה אחר זה ותכוין ר״ת אור זרוע לצדיק שם קרי״ע וגם בתיבות ולישרי לב שמחה יש שם הב״יו ויועיל לתיקון הז״ל:

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה

א״ה הנה לזכות את הרבים אציג פה כוונת שנקראת מרכבה וטוב לכל שיש

ישראלי לכוין בזה ואפילו אדם פשוט ודבר זה שוה לכך גדול מאד והוא ענין גדול וכיצד שאין כמוהו וכאשר גילה רבינו הקדוש האר"י ז"עא וכמ"ש בשער רוה"ק והענין הוא דע כי גם באדם התחתון יש פנימיות וחיצוניות והנה הפנימיות הם המוחין שמתפשטים בכל הגוף והחיצוניות הוא בשר האדם וראוי לכל אדם תמיד לכוין ולהעריך את עצמו כאלו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש ובזה תחול ותשרה עליו קדושה עליונה ויוכל אז ע"י כוונה זו לקשר כל העולמות והוא שיחשוב ויכוין בדעתו הכי מכין גולגלתא דרישא דפנימיות שלי להיות כסא אל שם **יהוה** בנקוד קמ"ץ כאשר מצוייר לפניך ואח"כ יחשוב הכי מכין מוח חכמה דפנימיות שלי להיות כסא אל שם **יהוה** בנקוד פ"תח ואח"כ יחשוב הכי מכין מוח בינה דפנימיות שלי להיות כסא אל שם **יהוה** בנקוד ציר"י ואח"כ יחשוב הכי מכין דעת עליון דפנימיות שלי להיות כסא אל שבעה מילואים של שם **יהוה**

במילוי העולה ק"ג ולח"כ יכוין הככי מכין
חסדים דדעת תחתון דפנימיות שלי להיות כסא
אל שם **יהוה** בניקוד המולא של אותיות השם
ולח"כ יכוין הככי מכין גבורות דדעת
תחתון דפנימיות שלי להיות כסא אל שם
יהוה בניקוד המולא של אותיות השם
ולח"כ יכוין הככי מכין עין ימין דפנימיות
שלי להיות כסא אל המשה שמות **יהוה** שעולים
גי' עיין ולח"כ יכוין הככי מכין עין שמאל
דפנימיות שלי להיות כסא אל חמשה שמות
יהוה שעולים גי' עיין ולח"כ יכוין הככי מכין
אוזן ימין דפנימיות שלי להיות כסא
אל **יוד הי ואו הה** שעולה גי' אוזן
ולח"כ יכוין הככי מכין
אוזן שמאל דפנימיות שלי להיות כסא אל **יוד
הי ואו הה** שעולה גי' אזן ולח"כ
יכוין הככי מכין חוטם
דפנימיות שלי להיות כסא אל שם **יוד הי
ואו הי** שעולה גי' חוטם ועוד
יכפול כוונה זו פעם שנית יען כי

בחומש יש ג' נקבים והבן ואח"כ יכוין הנני
מכין פה דפנימיות שלי להיות כסא אל שם
יוד הי ואו הי אחה"ע גיכ"ק דטלנ"ת
זשר"ץ בומ"ף שעולים
ג' פ"ה ואח"כ יכוין הנני מכין זרוע ימין
דפנימיות שלי להיות כסא אל שם **יהוה**
בניקוד סיגו"ל ואח"כ יכוין הנני מכין
זרוע שמאל דפנימיות שלי להיות כסא אל שם
יהוה בניקוד שב"א ואח"כ יכוין הנני מכין
גוף דפנימיות שלי להיות כסא אל
שם **יהוה** בניקוד חולם ואח"כ יכון הנני
מכין ירך ימין דפנימיות שלי להיות כסא
אל שם **יהוה** בניקוד חיר"ק ואח"כ יכוין
הנני מכין ירך שמאל דפנימיות שלי להיות כסא
אל שם **יהוה** בניקוד קיבו"ץ ואח"כ יכוין
הנני מכין יסוד דפנימיות שלי להיות
כסא אל שם **יהוה** בניקוד שורק ואח"כ
יכוין הנני מכין עטרת היסוד דפנימיות
שלי להיות כסא אל שם **יהוה** בניקוד לבאות :
ודע כי הכוונה דדעת עליון ודעת תחתון

וגם הכפל של העין ואזן וחוטם לא
נזכרה בדברי רבינו זיע"א בשער רוה"ק אך
נזכרו בסידור רבינו שלום שרעבי זלה"ה
שהמציאם הוא ז"ל מדברי רבינו זיע"א במקום
אחר ועוד כמלא פרטים בסיד' הרש"ש זלה"ה
בזה ולא הבאתים פה כדי להקל על אנשים
הפשוטים והבן ואחד המרבה ואחד הממעיט
ובלבד שיכוין לבו לשמים כי רחמנא לבא בעי :
וגם דע כי הגם שתמלא כתוב בדברי רבינו
זיע"א שכונת העטרה הוא בהוי"ה בלתי
נקוד אל תתמה על זה כי כבר ביאר רבינו
הרש"ש זלה"ה כוונת רבינו זיע"א בזה והוא
זלה"ה המציא כוונת זו של ניקוד לבאות מדברי
רבינו זיע"א במ"א כנודע . גם דע שכתב
רבינו זיע"א שאם האדם רוצה לעשות כוונת
הנ"ל בעת התפלה שנת אם הוא בזמן שמסדר
הקרבנות אז כאשר יכוין בעינים שלו לחמשה
הויו"ת הנה יכוין לחמשה הוי"ות אשר בהיותם
פסוקות שבונים ג' ע"ן ויכוין בהם שהם
במלוי ההין ואם הוא מסדר סדר הזמירות בברוך

סדר היום

כשאמר יכוין בשמשה הויו"ת כשם בגי' עי"ן ויכוין שהם במלוי אלפין דע"ב ובגדולה יכוין בשמשה הויו"ת דס"ג ובעמידה בשמשה הויו"ת דע"ב דיודין והבן :

גם כתב רבינו זיע"א ח"ל אם מהלך בשוק יכוין ששתי רגליו הם נצח והוד וכשמסתכל בעיניו באיזה ענין יכוין ששתי עיניו הם חו"ב וכן עד"ז יכוין בכל פרטיו ויכין עצמו כאלו הוא כסא אל הקדושה העליונה וזה סוד בכל דרכיך דעהו ואין ספק שאם יתמיד האדם לנהוג עצמו בכוונות אלו שיהיה כאחד מן המלאכים המשרתים ברקיע וישיג לדעת כל אשר ירצה ובפרט אם לא יפסיק ויחשוב בכל רגע ורגע ולא יפריד המחשבה והכל תלוי כפי עולם כוונתו והתדבקותו למעלה ואל יליז זה מנגד עיניך עכ"ל זלה"ה זיע"א :

ואלו הם השמות בניקודם שצריך לכוון בהם

גולגלתא

יְהֹוָהְ

מו"ח

יְהֹוָהְ

מו"ח

יְהֹוָהְ

ד"ע

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי

חד"ת

יְהֹוָהְ

גד"ת

יְהֹוָהְ

ע"י

יהוה יהוה
יהוה יהוה
יהוה

ע"ס

יהוה יהוה
יהוה יהוה
יהוה

אוזן ימין

יוד הי ואו הה

אוזן שמאל

יוד הי ואו הה

סדר היום

קוטס

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי

פה

יוד הי ואו הי

אחה"ע גיך"ק דטלנ"ת זסר"ץ בומ"ף

נחי

יֶהֶוֶהֶ

ו"ס

יְהְוְהְ

גוף

יֹהֹוֹהֹ

ירך ימין

יִהִוִהִ

ירך שמאל

יֻהֻוֻהֻ

יסוד

יוהווהו

עטרת היסוד

יְהֹוָה

א״ה הנה דע לך אחי כי אזהרה שמענו בשם רבינו הרמ״ם זלה״ה שצריך ליזהר כל אדם כאשר מוציא מפיו שם **הויה** ב״ה הנקרא באלף דל״ת ונכתב ביו״ד ה״א שצריך לכוין באותיות **הויה** בניקוד ועל כן צריך כל אדם לכוין **ההויה** בניקוד שם **ההויה** שהם או בניקוד לבאות או בניקוד בחכמה והבן :

גם דע לך כי אזהרה שמענו בשם רבינו הגדול האר״י זיע״א שבכל פעם שהאדם מזכיר ונזכר ומוציא מפיו שם **ההויה** בכל מקום יכוין לכלול ביחד **הויה** אדני בשילוב כזה **יאהדונהי** לפי כי בכתיבתו הוא **הויה** ובקריאתו הוא אדני

כנודע גם בכל מקום שמוציא שם **הויה** בכל מקום שיהיה צריך לכוין בה״א אחרונה שבשם **הויה** לשם אדני והיינו כי ה״א אחרונה שהיא מלכות תהיה עם שלה שהוא שם אדני וכה״ז כל זה בשער הכוונות שהקדש מהר״ש ויטאל זלה״ה ולכן העצה היעוצה לכל

סדר היום

איש ישראל החרד על דבר ה' שיכתוב סידור
תפלה בכתיבת יד ויכתוב כל **ההויות** שבו
באופן זה דהיינו יכתוב תחלה שם **הויה**
ויכתוב שם אדני בתוך ה"א אחרונה
ואח"ך יכתוב השילוב של הוי"ה אדני וכן יעשה
בכל הוי'ות שבסידור כדי שתהיה הכוונה הנז'
אצלו בנקל וגם לא ישכח אותה בכל פעם
שתזדמן וכן הוא מנהג החסי' בית אל יכב"ץ
שכל הסידורים של הרש"ש זלה"ה שבידם הם
כתובים על אופן זה וזו הכוונה היא צריכה
לכל אדם ואפילו הפשוטים ומי שקשה עליו
לכתוב לו סידור תפלה שלם בכ"י לפחות
יהיה נזהר לכתוב לו תפלת י"ח דווקא על
אופן הנז"ל והיתה עמו תמיד להתפלל בה
שמ"ע וכי"ל. כי הכוונה של השילוב היא יותר
צריכה מן הכונה הב' וכ"ש להמתפלל בע"פ
ואינו יכול להרגיל עצמו לכוין בכל הויה שתים
כהלכתן כנז"ל שלפחות יהיה נזהר לכוין
בשילוב הנ"ז בכל פעם אך ודאי מי שמתפלל
בסידור תפלה שאז יוכל לכתוב בו שם **ההויה**

באופן הנז"ל הנה ודאי שצריך לכוין
בשתיקן בכוונת ה"א אמרונה ובכוונת השילוב
כי הכוונה אז היא בנקל מאחר שכתובה לפניו
ולופה ומביע בה בכל פעם :

א"ה הנה כתוב בסידור רבינו הרש"ש זלה"ה
תפלה שתיקן אותה רבינו זלה"ה לאומרה
כל אדם על שולחנו והיא צריכה מאוד גם כתוב
שם שצריך לומר ג"כ על שולחנו בכל יום השיר
שהיו הלוים אומרים על הדוכן וגם סדר פטום
הקטורת ומסכת איזהו מקומן עד הסוף ואין
כאלהינו ואו"א מלך רחמן רחם עלינו
וכו' ע"ש :

ודע לך אחי כי מנהג זה הוא ענין גדול ונורא
ובפרט לימוד בסדר הקטורת על השולחן
הוא סגולה גדולה ונפלאה ואשרי הנזהר ונשמר
בלימוד זה בכל יום תמיד ועל כן אכתוב פה
לימוד סדר הקטורת בתוספת נופך כמ"ש
בסידור רבינו זלה"ה ולקפטים ממספר מ"ד ועל
דא ברזא קרי בחיל מאן בעי חיי מאן בעי
חס חיי בגוף ואמר כ"ע למזבן וזאת התורה

סדר היום

עץ חיים היא למחזיקים בה כי חיים הם
למוצאיהם ולכל בשרו מרפא :

יאמר תחילה תפלה זו שתיקן רבינו זלה״ה
על כוונת האכילה :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
שכל הברכות הנאמרות באכילה ושתיה
שנאכל ונשתה וכל פרטי המצות הכללים בהם
וכל פרטי כוונותיהם שיעלו לרצון לפניך לעורר
רחמיך וחסדיך להעלות מ״ן ולהמשיך מ״ד
ולגרום זיווג בכל העולמות הקדושים ובפרט
ברכה״י ובתפעול אכילתינו ושתייתינו פעולת
הקרבן והניסוך שמקרב הכוחות העליונים
ממטה למעלה כן על ידי אכילתינו ושתייתינו
יתקרבו הכוחות העליונים ממטה למעלה
מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה . ומבריאה
לאצילות ומאצילות לעולמות העליונים הנעלמים
אשר למעלה מהן שאותם העולמות העליונים
לאין סוף ומא״ס נמשך שפע רב טוב וברכה
רבה ועושין חיות ושפע ומזון מעץ החיים
ומשפיע קדושת שבת לנפשות רוחות ונשמות

חיות יחידות ולאורות וכלים דכל פרצוף
וספירה דפרטות עולמות הנעלמים העליונים
למעלה למעלה ואצילות בריאה יצירה עשיה
ולמאתים ושמונה וארבעים איברים ושלש מאות
וחמשה וששים גידים ומוח עצמות גופינו
ונפשינו רוחינו ונשמתינו חיתינו יחידתינו
שמכללות עולמות הנעלמים העליונים
למעלה למעלה ואצילות בריאה יצירה
עשיה דכל פרצוף וספירה דפרטי עולמות
הנעלמים העליונים ואצילות בריאה יצירה
עשיה וכל אבר מאברינו יחזיק אבר שכנגדו
בעליון:

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שימשך שפע מאו"א שפע אור בחינת
אכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל
ויבונה לז"א ומחקל תפוחין קדישין ותזמין ותשלח
לנו מזונות ופרנסה טובה ולחם לאכול ובגד
ללבוש לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל הנלוים
אלינו מידך הרחבה והמלאה ולא מידי בשר
ודם ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו

סדר היום

שתעזרינו על דבר כבוד שמך שיתבררו ויתוקנו כל הנרנ"חי וניצוצי הקדושה שבמאכל ומשתה תכלית תיקונה ויתבררו ויתוקנו כל הנרנח"י של המגולגלים שבמאכל ומשתה שנאכל ונשתה תכלית בירורם ותיקונם ואתה ברחמיך הרבים ובחסדיך הפשוטים תשמרני שלא יחטיאוני ושלא יזיקוני ותשמרני ותצילני ממאכלות אסורות ומשתיות. אסורות וגם שלא תבא תקלה ע"י ותחבר כל ניצוצי הקדושה שנתפזרו על ידי הקליפות ותחזרם אל הקדושה ונקיות מכל רע ואת נפשותינו תשמור ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו והם ג"כ מסידור הרב זלה"ה:

להודות ולהלל לשבח ולפאר לרומם להדר ולקלס על כל דברי דוד בן ישי עבדך משיחך. בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני. והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אשרי הגבר אשר

תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי : שוש אשיש בה' תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך ה' : שמחו בה' וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב : נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה :

ואח"כ יאמר השיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן דכל יום ביומו :

ואח"כ יאמר

הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :

ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה : ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ואח"כ יאמר פסוקים או של פטום הקטורת

ויאמר ה׳ אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים וכו׳ עד קדש קדשים
תהיה לכם :

ואח״כ יאמר בפי הלוה

וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטַר קְטֹרֶת
עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ׃ אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה
רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם
קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו׃ וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־
קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לּוֹ
מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי
צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל שְׁנֵי צִדָּיו

וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת
אֹתוֹ בָּהֵמָּה׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זָהָב׃ וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי
הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן
הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ
שָׁמָּה׃ וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן
קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת
יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן
אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם
יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי

סדר היום

יְהֹוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

ואח"כ יאמר הברייתא

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד וכו' עד וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

ואח"כ יאמר פרק איזהו מקומן

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון. ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת. שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עכב. אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: חטאת הציבור

והיחיד אלו הן חטאת הציבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית . מזרחית צפונית . צפונית מערבית . מערבית דרומית . שיירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :

העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים : זבחי שלמי צבור ואשמות . אלו הן אשמות . אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון

שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר
לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:
המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל
לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: שלמים
קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
אחד: המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן הבכור נאכל
לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר
בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח
אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד
חצות ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו נאכל
אלא צלי:

ואח״כ יאמר אין כאלהינו

אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכנו אין
כמושיענו: מי כאלהינו מי כאדונינו

מי כמלכנו מי כמושיענו : נודה לאלהינו נודה
לאדונינו נודה למלכנו נודה למושיענו : ברוך
אלהינו ברוך אדונינו ברוך מלכנו ברוך
מושיענו : אתה הוא אלהינו אתה הוא אדונינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו : אתה
תושיענו אתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד :

ואח״ך יאמר

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו , טוב ומטיב הדרש לנו
שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו
רצונך . בנה ביתך כבתחלה . כונן בית מקדשך
על מכונו . הראנו בבנינו . שמחנו בתקונו .
והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירם ולזמרם והשב ישראל לנויהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו
בכל שנה ושנה . ככתוב בתורה שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני ה׳ אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות . ובחג
השבועות . ובחג הסכות . ולא יראה את פני ה׳

ריקם : איש כמתנת ידו כברכת ה׳ אלהיך
אשר נתן לך :

ואח״ך יאמר הלכה א׳ בתמיד פרק ו׳ מ׳ ג׳

מי שזכה בקטורת היה נוטל הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו. נתפזר ממנו לתוכו נותנו לו בחפניו. ומלמדים אותו הוי זהיר שמא תתחיל לפניך שלא תכוה. התחיל מרדד ויוצא. ולא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו הקטר אם כהן גדול שממונה אומר לו אישי כהן גדול הקטר. פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא :

ואח״ך יאמר

אמר רב חנא בר ביזנא א״ר שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני הקטורת אמר אביי מהכא ואגודתו על ארץ יסדה :

ואח״כ יאמר בהרמב״ם ז״ל פ״ג מה׳ כלי מקדש ה״ב

א הקטורת נעשית בכל שנה ושנה ועשייתו מלות עשה. שנא׳

ואמה קח לך סמים וגומל . ונתפרשו בתורה
ארבעה מסממנים. ומן נטף . ושחלת . וחלבנה
ולבונה . ושאר סממנים שלשה למשה מסיני ׃

ב אחד עשר סממנים נאמרו לו למשה מסיני
והם שעושים אותם במשקל מכוון ומוספין
עשן בלא משקל מלח סדומית וכפת הירדן
ועשב אחד שמעלה עשן . ולא היו יודעים
אותו אלא חכמים ידועים והוא היה הלכה
בידם איש מפי איש . ג וזהו משקל אחד
עשר סממנים . נטף . ושחלת . וחלבנה
ולבונה . מכל אחד משקל שבעים מנה . והמנה
מאה דינרין . ומר וקציעה . ושבולת נרד .
וכרכום . מכל אחד ששה עשר מנה . קושט
שנים עשר מנה . קנמון תשעה מנים . קלופה
שלשה מנים . משקל הכל שלש מאות ושים
ושמונה מנה , שחוקין הכל הדק , מוסיפין לה
רובע הקב מלח סדומית , וכפת הירדן , ומעלה
עשן כל שהוא , ומקטיר ממנה בכל יום על
מזבח הזהב שלש מאות וששים וחמשה מנה
כנגד ימות החמה , ושלשה מנים

הנשארות שוחק אותם ערב יום הכפורים דקה
מן הדקה על שמוליך מנה מלא חפניו להקטי״ר
ביום הכפורים והשאר היה מותר הקטורת
שאמרנו בשקלים , ד נטף האמור בתורה
הוא עצי הקטף שיוצא מהן הצרי
והשחלת היא הציפורן שנותנין אותה בני האדם
במוגמרות , והחלבנה כמו דבש שחור וריחו
קשה , והוא שרף האילנות בערי יון , ואלו שמות
הסמנים בלשון ערבי עוד בלשאן , ואלפאר טיב
ומיעה , ולבאן , ומסק , וקליעה , וסנבל
אלנטורן , וזעפראן , וקוסט , ועוד , וקשר
קלינה , וענבר :

ה כיצד מפטמין את הקטורת מביא השעה
קנין בורית כרשינה ושף בה את
הציפורן ואחר כך שורה את הציפורן באחד
ועשרים קב של יין קפריסין או יין לבן ישן חזק
ביותר ואחר כך שוחק כל אחד מן הסמנים
בפני עצמו הדק , ובשהוא שוחק אומר הדק
היטב הדק היטב כל זמן ששוחק ומערב
הכל : ו וכל מעשיה בקודש בתוך

העזרה ומשל הקדש . והמפטם את הקטורת מן החולין או בכלי של חולין פסולה ג פעמים בשנה היו מחזירין אותו למכתשת . בימות החמה היו מפזרים אותה כדי שלא תתעפש ובימות הגשמים צוברין אותה כדי שלא יפוג ריחה :

ח

ועוד ילמוד בהרמב"ם ז"ל ה' תמידין ומוספין פ"ג :

א מצות עשה להקטיר הקטורת על מזבח הזהב שבהיכל פעמים בכל יום בבוקר ובין הערבים שנאמר והקטיר עליו אהרן קטורת סמים . לא הקטירו בבוקר יקטירוהו בין הערבים אפילו היו מזידין . ואין מחנכין מזבח הזהב אלא בקטורת של בין הערבים . ב כמה מקטירין ממנה בכל יום משקל מאה דינרין . חמשים בבוקר וחמשים בין הערבים . מזבח שנעקר מקטירין הקטורת במקומו . וקטורת שפקעה מעל המזבח אפילו קורט שבה אין מחזירין אותן : ג בעת שמקטירין הקטורת בהיכל בכל יום פורשין כל העם מן ההיכל ומבין האולם ולמזבח לא

יהיה שם אדם עד שיצא זה שהקטיר הקטורת וכן בשעה שיכנס בדם חטאות הנעשות בפנים פורשים הכל מבין האולם ולמזבח עד שיצא שנאמר וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקודש וגומר בבנין אב לכל כפרה שבקודש שלא יהא שם אדם. **ד** כיצד סדר הקטרת הקטורת בכל יום. מי שזכה בדישון המזבח הפנימי נכנס בכלי קודש וטני היה שמו ושל זהב היה ומחזיק קביים וחצי מניח הטני בארץ לפניו וחופן בידיו האפר והפחם שבתוך המזבח ונותן לתוך הטני ובאחרונה מכבד את השאר לתוכו ומניחו שם בהיכל ויוצא. ומי שזכה בקטורת נוטל כלי מלא קטורת גדוש. וכיסוי היה לו ובזך היה שמו ונותן הבזך בתוך כלי אחר וכף היה שמו ומכסה את הכף בבגד קטן ואוחז הכף בידו ונכנס עמו אחד במחתה של אש בידו:

ה וכיצד עושה. זה שזכה במחתה לוקח מחתה של כסף ועולה לראש המזבח ומפנה את הגחלים הילך והילך

וכוטל מן הגחלים שנתאכלו במערכה שנייה ויורד ומערן לתוך מחתה של זהב אם נתפזרו מן הגחלים כמו קב או פחות מכבדן לאמה ובשבת כופה עליהן פסכתר . ואם נתפזר יותר על קב מוזר וחותה . ו שלשה דברים היה הפסכתר משמש כופין אותו על הגחלים ועל השרץ בשבת . ומורידין בו את הדשן מעל המזבח . ז ומקדים לפניהם זה שדשן המזבח הפנימי וכוטל שטני שבו דישון המזבח והמנורה וילך וזה שבידו המחתה לובר את הגחלים על גבי המזבח הפנימי ומרדדן בשולי המחתה ומשתחוה וילך . וזה שבידו הכף כוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו ורואה אם נתפזר מן הקטורת מעט בכף אוהבו או קרבו נותן לו לתוך חפניו זה שנתפזר עם הקטורת שבבזך ומשתחוה וילך : ח ואומרין לזה המקטיר הזהר שלא תתחיל מלפניך שלא תכוה . ומתחיל ומשליך הקטורת על האש בנחת כמו שמרקד כולת עד שמתכדש ע״כ האש : ט ואין

המקטיר מקטיר עד שממונה א"ל הקטר ואם כהן גדול הוא אומר לו ממונה אישי כהן גדול הקטר. ואחר שאומר יפרשו כל העם ויקטיר המקטיר וישתחוו ויצא:

ואח"ך יאמר לשון זוה"ק בפ' ויקהל דף רי"ט ע"א

ועשית מזבח מקטר קטורת וגו'. האי קרא אית לאסתכלא ביה בגין דהכין מדבחן הוו מדבחא דעלוון ומדבחא דקטרת בוסמין דא לבר ודא לגו, האי מדבחא דקטרת דאיהו פנימאה אמאי אקרי מזבח והא לא דבחין ביה דבחין. ומזבח על דא אקרי. אלא בגין דבטיל וכפית לכמה סטרין בישין ובגין דההוא סטרא בישא כפית לא יכיל לשלטאה ולא למהוי קטיגורא ועל דא אקרי מזבח. כד ההוא סטרא בישא הוה חמי עמודא דעננא דקטרת דסליק אתכפיא וערק ולא יכיל לקרבא כלל למשכנא ובגין דלא אתזכי ולא אתערב בההוא חדוה דלעילא בר קב"ה בלחודוי בגין דחביבה כ"כ לא קאים ההוא מזבח אלא לגו דהאי איהו מזבח דברכאן אתמסרו ביה ועל

דא סמא מעליא . מה כתיב באהרן ויעמוד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה . דכפית
ליה למלאך המות דלא יכיל לשלטאה כלל ולא
למעבד דינא סימנא דא אתמסר בידנא די
בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלבא
עובדא דקטורת דלא שלטא מותנא בההוא
אתר ולא יהזק ולא יכלין שאר עמין לשלטא
על ההוא אתר . ת״ח מה כתיב מזבח מקטר
קטרת . כיון דכתיב מזבח אמאי אקרי
מקטר קטורת אלא בגין דבטלי מהאי אתר
לאקטרא כמה דעבד אהרן . הו מזבח אצטריך
לאקטרא לקדשא ליה בההוא קטורת וע״ד
מקטר קטרת . הו מקטר קטרת כתרגום
לאקטרא קטרת דהא אסיר לאקטרא באתר
אחרא קטרת בר מההוא ת״ח כהאי מאן דדינא רדיף
אבתריה אצטריך להאי קטרת ולאתבא קמי
מארי דהא סייעא איהו לאסתלקא דינין מניה
ובהאי ודאי מסתלקין מניה אי הוא רגילא
בהאי לאדכרא תרין זמנין ביומא בצפרא וברמשא
דכתיב קטורת סמים בבוקר בבוקר וכתיב בין

מערבים יקטירנה. ודא איהו קיומא דעלמא
תדיר דכתיב קטורת תמיד לפני ה׳ לדורותיכם
ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא וקיומא דעלמא
לעילא. בההוא אתר דלא אדכר בכל יומא
עובדא דקטרת דינין דלעילא שריין ביה
ומותנין סגיאו ביה ועמין אחרנין שלטין עליה
בגין דכתיב קטרת תמיד לפני ה׳. תמיד איהו
קיימא לפני ה׳ יתיר מכל פולחנין אחרנין
חביבא איהו עובדא דקטורת דהוא יקיר וחביב
קמי קודשא בריך הוא יתיר מכל פולחנין
ורעותין (נ״א ועובדין) דעלמא. ואע״ג
דצלותא איהי מעליא מכלא עובדא דקטורת
הוא יקיר וחביב קמי קב״ה. תא חזי מה
בין צלותא לעובדא דקטרת צלותא אתקינו לה
באתר דקרבנין דהוו עבדי ישראל. וכל אינון
קרבנין דהוו עבדין ישראל לאו אינון חשיבין
כקטורת. ותו מה בין האי להאי הא צלותא
איהו תיקונא לאתקנא מה דאצטריך קטרת
עביד יתיר מתקן וקשיר קשרין ועביד נהירו
יתיר מכלא ומאן איהו. דאעבר זוהמא ואידכי

משכנא וכלא אתנהיר ואתתקן ואתקשר כחדא
וע"ד בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לצלותא
בכל יומא ויומא לאעברא זוהמא מעלמא דאיהו
תקונא דכלא בכל יומא ויומא כגוונא דההוא
קרבנא חביבא דאתרעי ביה קב"ה. מה כתיב
במשה ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף
וגו' אע"ג דאוקמוה אבל מאי שנא בעובדא
דא יתיר מכל מה דאמר ליה אלא קח לך
להנאתך ולתועלתך בגין דכל אתתא אתדכאת
הנאותה דבעלה איהו רזא דא קח לך סמים
לאעברא זוהמא לאתקדשא אתתא בבעלה. זכאה
חולקיה דמשה כגוונא דא קח לך עגל בן בקר
דאתמר לאהרן לכפרא על חוביה על ההוא
עגל דאיהו גרים לון לישראל ועל דא כתיב
במשה קח לך וכן פסל לך מההוא פסולת
נתעשר משה אוף הכא קח לך להנאתך
ולתועלתך קטרת קשירו נהיר נהירו
ואעבר זוהמא. ודי אתחבר בה' (ד"ה די
אתעביד ה') ה' אתשבר בו'. ו' סליק ואתעטר
בה' ה' אתנהיר בי'. וכלא סליק רעותא

לאין סוף והוי כלא קשירו חד ואתעביד חד קשירו ברזא חדא דאיהו קשרא עלאה דכלא מכאן ולהלאה כיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא אתעטר כלא ברזא דאין סוף , ורזא דשמא קדישא אתנהיר ואתעטר בכל סטרין ועלמין כלהו בחדוה ואתנהירו בוצינין ומזונין וברכן אשתכחו בכל עלמין וכלא ברזא דקטורת . ואי לא זוהמא לא אתעבר אשתכח דכלא בהאי מליא . ח״ה קטרת איהו קדמאה סדיר קדם לכלא ובג״כ עובדא דקטרת אצטריך לאקדמא לצלותא שירין ותושבחן בגין דכל דא לא סלקא ולא אתתקן ולא אתקשר עד דאתעבר זוהמא ע״ה כתיב וכפר על הקדש וגו׳ בקדמיתא ולבתר ומפשעיהם לכל חטאתם ועל דא בעינן לכפרא על קדשא ולאעברא זוהמא ולאתדכאה קדשא . ולבתר שירין ותושבחן וצלותין כלא כדקאמרן , זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי דהא אינון ידעין לתקנא תקונא דלעילא ותתא כדבעינן לתקנא תקונא מתתא לעילא עד דאתקשר כלא כחדא בקשורא חד

בההוא קטורא (ס"א קשורא) עלאה כל
בעינן להקבלא תקונין דלתתא בעינן לתקנא
בתקונא דאתוון רשימין דקב"ה אתקרי בהון:

ואח"כ יאמר זוה"ק בפ' אחרי מות דף נ"ח

פתח רבי שמעון ודרש לריח שמניך טובים וגו' האי קרא אתכללא בים והכי הוא לריח, מאי ריח. ריח דקטורת דאיהו דקיקא ומעלייא ופנימאה מכלא. וכד סליק ההוא ריח לאתקטרא בההוא משח רבות דכלי מבועא אתערו דא בדא ואתקטרו כחדא וכדין איכון משחן טבאן לאנהרא כמה דאת אמר לריח שמניך טובים, וכדין אתרק משחא מדרגא לדרגא באינון דרגין דאקרון שמא קדישא הדא הוא דכתיב שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך מאי עלמות. כמה דאוקימנא עלמות עולמות ממש. דבר אחר על כן עלמות אהבוך כמה דאת אמר על עלמות שיר וכלא חד ובספרא דרב המנונא כתיב מאי עלמות כמה דאת אמר ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה נערותיה הכי עולמות אהבוך לברכא שמך ולנהרא קמך

ומתמן אשתכחן ברכאן בכלהו תתאי ומתברכין עלאין ותתאין ד"א ע"כ עלמות אהבוך שפיר הוא מאן דאמר עלמות אהבוך דהא במלה דא מאריהון דדינין אתבסמון ובגין דהאי קטורת אתקשר במשחא דלעילא יתיר אתחשב קמיה דקב"ה מכל קרבנין ועלוון . אמרה כ"י אנא בקטורת ואנת כמשחא משכני אחרך נרוצה וגו׳ נרוצה כד"א על כן עלמות אהביך אנא וכל אוכלוסין דילי כלהו בי אחידן ועל דא משכני דהא בי תליין . הביאני המלך חדריו אם ייעול לי מלכא באדרוי נגילה ונשמחה בך הכא וכלהו אוכלוסין . תאנא כלהו אוכלוסין בשעתא דכ"י סלקא ומתברכא כלהו חדאן ודינא לא שרייא כדין בעלמא ועל דא כתיב ישמחו השמים ותגל הארץ :

ואח"כ יאמר

הנה אחד עשר סממני הקטורת אשר הם הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה מור וקציעה ושבולת נרד וכרכום הקשט קלופה קנמון קנה הבשם אותיות חכנו ה׳ מלכנו השלום

העושר ברכה טובה ורנה לורינו קולנו והקם
כתלנו וקרב קץ הפדות:
והנה שמים בחילוף אותיות א״ת ב״ש הוא
אותיות חיים שמקובלת ומועלת להרבות
חיים לנו ולכל ישראל אכי״ר:
ויהי רצון מלפניך ה׳ אלהנו ואלהי אבותינו
שתרשמינו ותחיינו חיים ארוכים חיים
של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים
של פרנסה טובה חיים של חילוץ עצמות חיים
שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה
וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהיה בנו
אהבת התורה ויראת שמים חיים שתמלא כל
משאלות לבינו לטובה לעבודתיך אכי״ר:
ואח״כ יאמר
ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל
קדישין. טמירא דכל טמירין סתימא
דכלא דיתמשך טלא עלאה מניה למלים רישיה
דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין
בנהירו דאנפין ברעוא ובחדוותא דכלא ויתמשך
מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל

סדר היום

טמירין סתימאה דכלא. רעותא ורחמי חנא
וחסדא בגבירו עלאה ברעותא וחדות עלי ועל
כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל כל
ישראל עמיה ויפרקינן מכל עקתין בישין דייתון
לעלמא ויזמין ויהיב לנא מזונא ופרנסתא
טבתא בלי צרה ועקתא ממזלא דכל מזוני
ביה תליין וישזבינן מעינא בישא ומחרבא
דמלאך המות ומדינה של גיהנם ויהי לנא ולכל
נפשתנא חנא וחסדא וחיי אריכי ומזוני
רויחי ורחמי מן קדמיה אמן כן יהי רצון
אמן ואמן:

ולה״ב יאמר

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה: קבל
רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא
גבור דורשי יחודך כבבת שמרם: ברכם טהרם
רחמי צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש ברוב
טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי
קדושתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע
תעלומות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
כל זה שבאתי פה לזכות את הרבים ליקנ״פו

והשי"ת ברחמיו יעזרינו על דבר כבוד שמו תמיד אכי"ר :

ודע לך אחי קורא הנעים כי הזהיר בזה אשריו ואשרי לומדו כל הנז"ל בפשוטה והתלהבות הנך כדאי לומר לו הפסוק הזה לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה אלהים את מעשיך :

אם ראיתי להזכיר פה ענין גדול ונורא שצריך מאד לכל איש ישראל קטן וגדול והוא ענין ק"ש על המטה שכתב בספר הכוונות לרבינו האר"י זצ"ל וז"ל צריך שתדע שעיקר כוונה זו היא כדי לתקן ולכפר על עון אחד חמור מאד אשר הוא המוציא עליית שכבתו בלילה לאדוניה ועי"י כוונה זו נתקן הפגם מאד מאד מזה החטא ואע"פ שכבר נתבאר תיקונו בשער השביעי ונקרא שער רוה"ק והוא תקון העולה שז"ל הנה שתיקון הזה יועיל לנקות לו עונו שלא יכנס לגיהנם ושימחלו לו עונותיו אלו אבל עדיין צריך תיקון אחר חזק וגדול מזה כמש"ת עתה בכוונת ק"ש זו והוא

סדר היום

לתקן ולהיות אותם הטיפות בעצמם שיצאו
לבטלה ונכנסו בקליפות ולהחזירן אל הקדושה
וכו'. נמצא שהמוציא ש"ז גורם שאותם
הנשמות שעתידות לצאת ממנו בבחינת בנים
שיתערבו בסט"א ושם יתלבשו בגופות הנגעות
מטפה דנחש אשת זנונים ונמצא שהפך
והחזיר הקדושה אל הטומאה והטוב אל הרע
והנה כדי לתקן עון זה צריך שימית אותם
הגופות הטמאות שמלבישים לאותם הנשמות
וע"י אותם הנשמות יברחו משם ויחזרו אל
שרשם שבקדושה ונמצא שצריך ב' כוונות א'
להמית הגופות ההם והב' להחזיר הנשמות
ההם אל מקום המלכות העליונה דקדושה
שיתוקנו שם ויצויירו כשאר כל הנשמות ואח"כ
יבואו בעוה"ז כשאר כל הנשמות גם יש עון
אחר דומה לזה והוא מי שמשמש מטתו ואינו
שוהה עד שיצאו כל הטיפין לגמרי כי אותם
שיורי טיפות שיוצאות לבטלה אע"פ שאינם
ראוים להוליד עכ"ז נבראים מהם ג"כ בחי'
מזיקים ומשחיתים רבים ע"י הזיון ובכל זה

הנזכר תבין סוד גדול הנ"ז בזוהר פ' בלק
על פסוק לא ישכב עד יאכל טרף ובדרושי
חז"ל בענין אותם אלפים ורבבות של מזיקין
שהאדם ממית בכל לילה ע"י הק"ש שעל המטה
וצריך שאדם לכוין בכל ק"ש שאומר על מטתו
בתיקון עון זה ולהמית כל אותם הגופים של
מזיקין הנז' ויש אדם שגדול כח כוונתו עד
שיוכל להמית בכל לילה אלף וקב"ה כנז' ב"פ
בלק דף ר"א ע"ב ויש אדם שלא יוכל להמית
רק דבר יום ביומו וכמספר הימים שחטא כך
צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עון זה ויש
בענין זה כמה פרטים ואין אנחנו עתה בביאורן
וכללא כי עיקר התיקון הוא שיכוין להמית על
ידי הק"ש של מטתו אותם הגופים של מזיקים
ועי"כ יזכה שיהיה שזה להעלות עם נפשו אותם
הנשמות שנעלה אל הקדושה לתקנם בכל
לילה וכו' והאריך רבינו זיע"א בפרטי
הכוונות שייכים לק"ש שעל המטה ע"ש
בדברי קדשו זיע"א:
וכתב בספר כסא אליהו ז"ל וז"ל

והנה דע לך ידידי כי עתה בזה״ז לאו
כל אדם זוכה לעשות כוונות שסידר
רבינו זיע״א על מכונם כי אין מי שיוכל להבין
כוונת הענין והסוד על מכונו ולכן הפלא
היעולה לאיש אשר כמוני גבר הלא הירא ורך
הלבב להכניס עצמו בגדר זה לעשות כוונת
רבינו האר״י זיע״א שיעשה הכונה כפי הסדר
אשר כתוב בס״ד וסייעתא דשמיא יעזרנו על דבר
כבוד שמו אכי״ר :

א הנה תחלת הכל צריך שתדע כי בק״ש
זו שאתה אומר על מטתך אתה
מתקן עצמך מעון הוצאת ש״ז שיצא ממך
בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין
על ידך בין על ידי אחרים גם אתה מתקן
עצמך עוד מעון הוצאת טיפות הזרע שיצאו
ממך אחר שמשמשת מטתך ולא שהית עצמך
עד שיצאו כל הטיפין כולם :

ב וכדי לתקן את כל הנזכר צריך שתכוין ב׳
כוונות הא׳ צריך שתכוין שבכח ק״ש
זו שאתה אומר ימותו אותם הגופות הטמאות

שמלבישים לאותם הנשמות שעשה אותם הקב"ה מכח אותם הטיפות שיצאו ממנו לבטלה וכונה הב' צריך שתכוין עוד שיחזרו אז אותם הנשמות אל הקדושה ואח"כ יבואו בעולם הזה כשאר כל הנשמות ודברים אלו שהעתקנו בשני שמנים אלו צריך שיהיו חרותים וקבועים על לוח לבך וצריך שתלמוד לשון רבינו זצ"ל שהעתקנו לך בש"ד כמה פעמים כדי שאז ממילא יהיו הדברים האלו קבועים בכל פרטיהן על לוח לבך ואז תשכיל ותצליח במעשה ידיך :

ג ואחרי אמר הכונות מחשבתך ורצונך בכונות הפשוטות הנז"ל אח"ך תפתח פיך בתחנה ואמר רבש"ע אתה יודע כי עפר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין אנחנו יודעים לצרופי שמותיך הקדושים וכונת כל הק"ים לפי זמנם וכונת כל מעשה המצות בכל היחודים וזיווגי מדות הקדושו' העליונות הראויות לבא על ידיהן לכן יהר"מ ה' (שלוב יאהדונהי) או"א אלהי אברהם אלהי יצחק

ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר
חסדי אבות מלך עוזר ומושיע ומגן שהגדיל
רחמיך הרבים וחסדיך הפשוטים עלינו אנחנו
עבדיך עמך בית ישראל בני אברהם יצחק
ויעקב ויהיה חשוב ומרוצה לפניך קריאת פרשת
שמע ופ' והיה אם שמוע ופ' ויאמר שאנכי
אומר עתה בלילה קודם השינה ויעלה לפניך
כאלו כוונתי בכל צירופי שמות הקדושים
העולים מתוכה ובכל היחודים והזווגי מדות
הקדושות העליונות הראויות לבא על ידיהן
ובכח קריאת פ' שמע והי' אם שמוע ופ'
ויאמר שאני לומד עתה יתוקן הפגם אשר
פגמתי בעונותי ואל יהיו עונותינו מבדילים
בינינו לבינך וברוב רחמיך וחסדיך תכון את
לבבינו ליראתך ולאהבתך ותקשיב אזנך
לדברינו אלה ואל יעכב שום חטא ועון והרהור
רע את המצות הזאת ותעלה לרצון לריח ניחוח
לפניך ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה'

צורי וגואלי :

עשה למען שמך עשה למען אמתך עשה למען בריתך עשה למען גדלך עשה למען דתך עשה למען הדרך עשה למען ויעודך עשה למען זכרך עשה למען חסדך עשה למען טובך עשה למען ישרך עשה למען כבודך עשה למען לימודך עשה למען מלכותך עשה למען נצחך עשה למען סודך עשה למען עוזך עשה למען פארך עשה למען צדקתך עשה למען קדושתך עשה למען רחמנותך עשה למען שכינתך עשה למען תהלתך :

לשם יחוד קבה״ו (זו״ן יאהדונה״י) בדחילו ורחימו (שלוב יאההויהה) ורחימו ודחילו (שלוב איההיוהה) ליחדא שם י״ה (או״א) בו״ה (זו״ן) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות המתיחסות אל שורש נפשינו רוחינו ונשמתינו ומלבישיהם והקרובים להם מהכללות אבי״ע ומכל פרטי אבי״ע דכל פרצוף וספירה הנה אנכי בא לקרות פרשת שמע ופרשת והיה אם

שמוע ופי׳ ויאמר שתקנו לנו חכמי ישראל לאמרם על המטה קודם השינה והנה אנכי מכוין בקריאת ג׳ פרשיות אלו לדעת רשב״י הקדוש ולדעת ר׳ אלעזר בנו הקדוש ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי ע״ה ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו וכו׳ יהיו לרצון אמרי פי וכו׳ :

ד ואחרי אומרך התפלות אלו בק״ש אח״כ תעורר במחשבתך עוד הכוונות השמות הנזכרים לעיל בסי׳ א׳ וסי׳ ב׳ ואם איש חכם אתה ויש לך ידיעה בשורש הסודות הוסיף עוד תוספת כוונה בקיצור שתכוין שעל ידי כח ק״ש זו שאתה לומד אזי אותן ג׳ הוי״ות דמילוי יודין שהם כזה **יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי** העולים רי״ו אשר בדעת העליון הנקרא עילאה הם ומשפיעים שפע גדול באו״א ודעת שלהם והם (פי׳ או״א) מקבלים מאלו ג׳ הוי״ות דמילוי יודי״ן כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י יו״ד ה״י וי״ו ה״י יו״ד ה״י וי״ו ה״י עכ״ד

השפע על ג' מוחין דנוקבא דז"א ועל ידי כל
אלו ההשפעות מתבטלים החיצונים ומתים
וזה הנוסח הכוונה תכוין ותחשוב בדעתך :

ה ואזי אח"כ פיך תפתח בחכמה ותאמר
ק"ש בכוונה דהיינו שתבין מה שאתה
מוציא מפיך מה אתה אומר ויותר טוב שתלמוד
הק"ש מתוך הספר כדי שתדע שאתה מוציא
מפיך כל תיבה מהק"ש תצייר לך אז במחשבתך
אותו התיבה באותיותיה כצורתה דהיינו
כשאתה אומר שמע תצייר את צורת השי"ן
והמ"ם והעי"ן כמו שהם כתובים באשורית
לנגד עיניך וכן ע"ז הדרך בכל תיבה ותיבה
עד הסוף גם תביט בנקודות וטעמים שעל כל
אות ואות כאשר הם מצויירים לפניך בסידור
ובזה אז תזכה שכל תיבה ותיבה תעלה ממש
כצורתה למעלה תעלה כל אות למקומו ושרשו
לפעול פעולות ותיקונים נפלאים הצריכים
אליו ודבר זה הוא סגולה נפלאה בדוק ומנוסה
למרגילים עצמם בזה לבטל ולהסיר מעליו בזה
כל מחשבות ההבלים הטורדות ונגיעות עצמם

המחשבה והכוונה וכל אשר יוסיף הרגלו בזאת בקיום ובכל תפלה שמתפלל יוסיף לו טהרה במחשבתו בתפלה וזיא הכוונה פשטית וכאשר העיד בזה מורינו הרב הגאון מהר"ם זלה"ה וכאשר נזכיר זה לקמן בשער הדי בס"ד ואז תוגעה אתה שתשכיל ותצליח בכל תפלותיך וכולם יהיו רלויים לפני הבורא יתברך כרים ניחוח אמן כן יהי רלון :

ודע כי אחר שיקרא ק"ש על מטתו בכוונה הנז"ל אז אח"כ יאמר ב' פסוקים יעלזו חסידים בכ"יד ירננו על משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם ואח"כ יאמר ב' פסוקים והם הנה מטתו שלשלמה וכו' כלם אחוזי חרב ופו' ג"ת יען כי הם יש בהם עשרים חיבין וג"ת יש בהם ששים תיבין וספי' הששים גבורים עלמם הנז' באלו הפסוקים ואח"ך יאמר שלשה פסוקים דברכת כוהנים שיש בהם ששים אותיות והם ג"כ בסוד ששים גיבורים הנז' ואח"ך יאמר יושב בסתר עליון וכו' עד כי אתה ה' מחסי והם

ס' תיבין גם כן ואח"כ יתודה סדר הודוי על עונותיו וצריך להתודות מעומד כנודע אמנם אחר הסדר אם תוכל לאמרו מעומד עדיף טפי ואם תאמר אותו מיושב אין בכך כלום ואמנם כשאתה מתודה צריך שתכוין שאתה עומד בעולם העשיה. ונודע שהנפש היא מעולם העשיה גם נודע שהנפש היא שחוטאת בסוד ונפש כי תחטא. והנה בחינת נפש היא שאומרת אתה הודוי הזה והנה בהיות החטאים תלויים בנפש אז הקליפ' דבקים בה ואינן מניחים אותה לעלות ולכן באומרך הודוי בלב שלם מתפרדין הקליפות מנפשך אשר בעולם העשיה ואז עי"כ תוכל לעלות לעולמות העליונים ותכוין בלב שלם כאלו אתה עומד לפני ב"ד ונידון לפניהם ונתחייבת ואתה מוסר עצמך לקבל בסבר פנים יפות ע"י ב"ד לכפרת עונות ותכוין כאלו אתה מקבל ד' מיתות ב"ד סשה"ח ותשים כנגד עיניך ב' שמות יהו"ה אדנ"י יאהדונהי ותאמר בלב שלם נוסח זה:

יהר"מ ה' או"א שתמחול ותסלח ותכפר לי

סדר היום

על כל מה שחטאתי ופשעתי לפניך ואם חטאתי עויתי ופשעתי באות י' של שם יהוה ובאות א של שם אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נסקלתי בב"ד ע"י אות א של שם אדני (וצריך לחשוב בעצמו בלבו ממש כאלו הוא עומד בב"ד ונסקל ע"י ב"ד) ואם חטאתי באות ה' הראשונה של שם יהוה ובאות ד של אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נשרפתי בב"ד ע"י אות ד של שם אדני (וכן יחשוב בלבו) ואם חטאתי באות ו של שם יהוה ובאות נ של שם אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נהרגתי בסייף בב"ד על ידי אות נ של שם אדני (וכן יחשוב בלבו כנ"ל) ואם חטאתי באות ה האחרונה של שם יהו"ה ובאות י של שם אדני יהיה נחשב לפניך כאלו נחנקתי בב"ד על ידי אות י של שם אדני :

וכן יחשוב בלבו ממש וכאשר יזכיר אותיות ב' השמות הנ"ל יביט בשם בהיותם ממוזגים לפניו בשם השילוב הנ"ל ואחר שיאמר כל הנ"ל אז יאמר תפלת אנא בכח וכו' עד

שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות ואח"כ אם הוא ליל ראשון בשבוע תחזור ותכפיל פי' א' אנא בכח וכו' דווקא ותכוין בשם היוצא ממנו ובליל ב' תכפול פי' קבל רנת וכו' דווקא ותכוין בשם היוצא ממנו ובליל ג' תכפול פי' נא גיבור וכו' דווקא ותכוין בשם היוצא ממנו וכן על זה הדרך עד שבליל שבת קודם תכפול פי' אחרון דווקא והוא שועתינו קבל וכו' ותכוין בשם היוצא ממנו . ואח"כ יאמר פי' בידך אפקיד רוחי וכו' ופסוק נפשי אויתיך בלילה וכו' ופסוק אתה תקום תרחם ציון וכו' וטוב שיאמר להיות מחשב בשם א' משמות הנז' בכל לילה בשם השייך לה עד שתישן מתוך כונה ומחשבה זו והשי"ת ברחמיו ישים בעזרתיך ובעזרתינו ויעזרנו תמיד על דבר כבוד שמו אכי"ר :

א"ש הנה לזכות את הרבים ראיתי להציא פה שיר אחד על י"ג עיקרים אמונת ישראל

ולפי דעתי נראה שטוב הוא שירגיל כל אדם לאמרו תמיד בשמחה ושמחה ונפשו באמורם

הבוקר בכל יום תמיד והבוחר יבחר את תורתו :

אשרי איש באהל בוטח . כי הוא מלוי ומשגיח . ידיו תמיד הוא פותח . לכל חי רצון משביע :

ברוך מברך השבים . קדמון לכל הקדמונים ראשון לכל הראשונים . מלך גואל ומושיע :

גדול אין קץ לגדולתו . אין עבודה לזולתו אחד ואין כאחדותו . לו נרנן ונריע :

דורש אל עני ואביון . לא בזה אסיר דל הביון אין לו גוף ואין לו דמיון . תהלתו מי ישמיע :

הנחיל לנו את תורתו . משמים מכון שבתו . משה הוא נאמן ביתו . כל חוקיו לנו הודיע :

וניבה מפי השכינה . באמת ובאמונה . ולא הוסיף ולא שינה . גם לא חיסר והגריע :

זאת תורת ה' אב הרחמן . לא תפתנה בכל זמן . ועוד אל בתוכה נאמן . ליסרט

היא הופיע :

חי אלי ואין זולתו . משגיא ממכון שבתו לתת לאיש כפעלו . והרשעים יגריע :

טוב ה' אלהינו . ישלח לנו משיחנו . אליו קוינו לפנינו . כי עת הזמיר הגיע :

יחיד הם פודה וגואל . יחיה מתי ישראל . מעולם עד עולם הוא אל . בזכות אביונים יושיע :

א"ה עוד אוסיף להביא פה השיר הזה לזכות את הרבים שיהיו רגילים בו לאומרו באשמורת הבוקר ובפרט בימים נוראים באלול ותשרי והוא לחן חנון על בניך הנז' בסידור ר"ה וסימנו כ"ת אני אשיר עוזך מאד רבה ענותך אדני :

אל מלך הקדוש . ונורא . דוק אויבי ושדוש . בגבורה . ולעם בית ישראל היה להם גואל ועזרה :

אני בחסדך . בטחתי . ובשם כבודיך קראתי . כלתה לך נפשי . בך צור קדושי נשענתי :

עמך הסליחה . ה' רועי העלני הרווחה
צור ישעי כפר לעוני . ומחה את
זדוני ופשעי :

מי יאמר מה תעשה . לך צורי . אם
פשעי תכסה . צור עזרי . אל רב
חסד אתה . כי לך יאתה . אל אורי :

רצנו אבינו בבנים . ואם חטאינו כשנים
כשלג ילבינו . כי לך לבותינו
כשפנים :

עינינו לך תלויות . מלכינו . ולך הם צופיות
אבינו . זכינו בחסדך . ולמען
כבודך . חננו :

אליך בצדקתיך . כרני . ולא בשועתך .
פדני מן אותי בחינה . ושים על
טובה . חייני :

ודע לך ידידי הואיל ופניתה מאור הקטרת
לפניו יתי' מכל עובדין טבין דעלמא] על
כן ראיתי לסיים הספר הזה בשיר הקטרת
ליקב"ה חס הואכו :
סימן אנכי יה.

אנא אל רם על כל רמים . טעם נא שירי בשלמים . וכמו קטורת הסמים . ממולחים בעשרה :

בם אחד עשר סימנים . רמוז בם אורות עליונים המה עשר אורות לפנים . ואור מקיף לסם סמרם :

רוקח מעשה מרקחת . בתוך הבזך מונחת על האש נותנה בנחת . על מזבח זהב ונקטירה :

כפרה בקודש היה . ושם כל אדם לא יהיה . ושנה בם היו נחים . ונכלל מכל צרה :

יהיה לנו למשמרת . מזבח מקטר קטורת . בו עדה אל חי גוזרת . והוא לנו מגן ועזרה :

הבוחר בזכר שמים . יתן לנו אורך ימים . ושנות חיים ברחמים . ועושר וכבוד ותורה :

בקשה

קבלת תענית בעשרת ימי תשובה אחר מנחה

רבש"ע הריני לפניך בתענית למחר שהוא יום (פי') מעשרת ימי תשובה מעלות השחר עד צאת הכוכבים הגדולים ויהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן לי כח ועזר וחוזק ואומץ להתענות לפניך כראוי ותשמרני מכל כעס ועלבון ומכל חטא ויעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכוין בקבלת תענית זה ויהיה רצוי ומקובל ומרוצה לפניך חלבי ודמי שנתמעט בתעניתי למחר כאלו הקרבתיו על גבי מזבח הקדוש ותרצני למחול ולסלוח ולכפר על כל החטאים ועונות ופשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך כי אתה ה' א"א נתת לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים עשרת ימי תשובה בכל שנה ושנה לקבלנו בהם בתשובה ולמחול ולסלוח בהם כל חטאינו ועונותינו ופשעינו וככתוב על יד נביאך דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב ונאמר אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד

ואתה הי הגדולה וימינך יהוה פשוטה לקבל
שבים תקבלנו בתשובה השיבנו אבינו
לתורתיך וקרבנו מלכינו לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלימה לפניך יהיו לרצון וכו׳:

